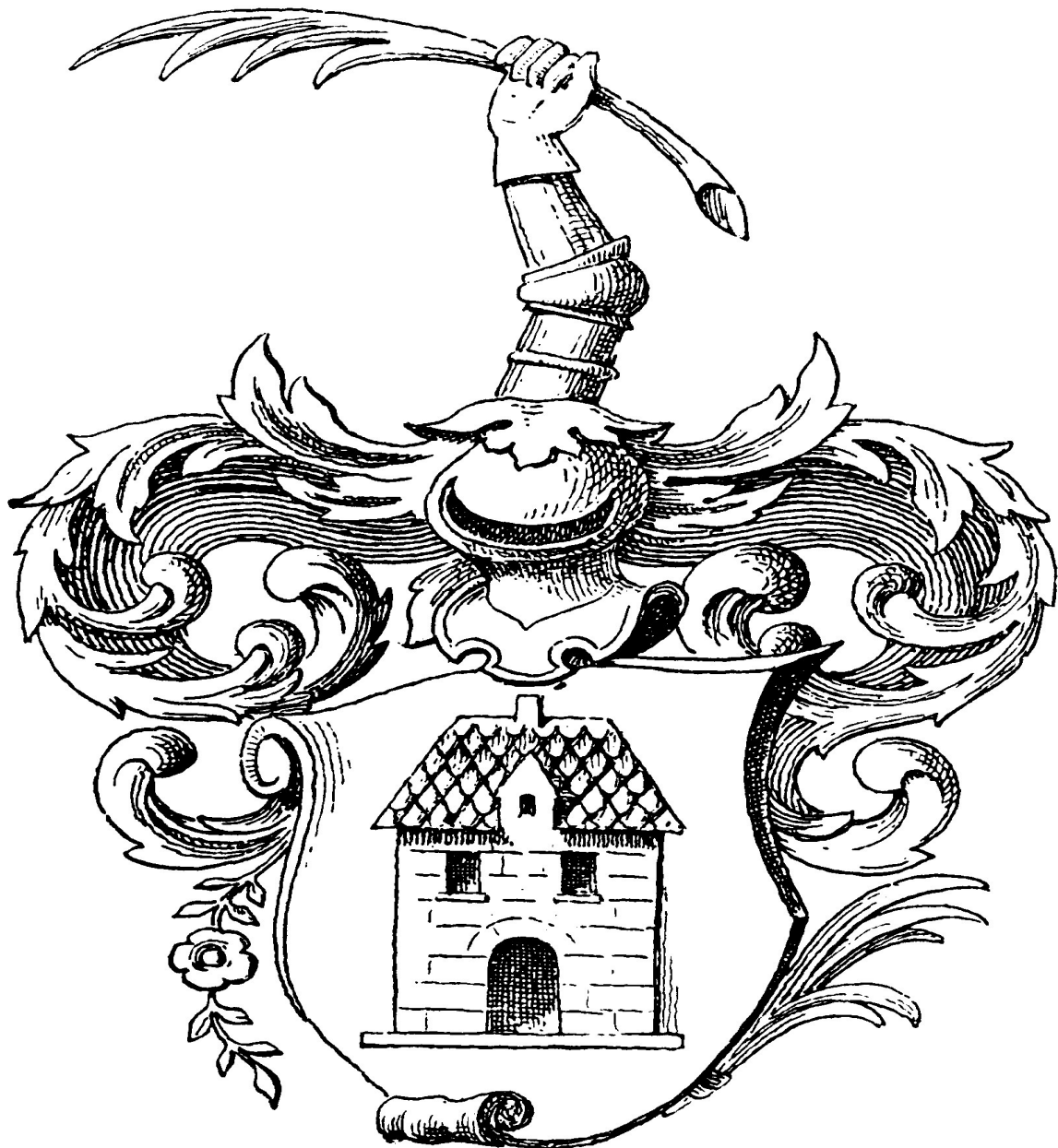

Foreningen Pierre la Cours Slægt

Slægtsbladet

November 2023

Slægtsblad nr. 110

Referat af ordinær generalforsamling afholdt den 30. april 2023 på Frihedsmuseet

Årets ordinære generalforsamling blev afholdt i cafeen på Frihedsmuseet, Esplanaden 13, København.

1) Valg af dirigent

Janik (74-1222) blev valgt som dirigent, og han konstaterede, at generalforsamlingen var lovligt indkaldt.

2) Formandens beretning

Det vigtigste emne for foreningens arbejde i år har været at få den nye database op at køre. Sidste år lovede jeg at vise den i år, men vi har sådan et spændende program i dag, at jeg ikke vil bruge tid på det.

Vi fik som bekendt to flotte donationer sidste år fra Margrethe og Johs. F. la Cours fond og fra Johannes barnebarn, der også hedder Johannes, men som med alle andre IT-systemer viste også vores sig naturligvis at blive en hel del dyrere end forventet. Som det kan ses af regnskabet, der præsenteres om lidt, har vi brugt over 270.000 på systemet, og det er stadig ikke helt dér, hvor det skal hen. Jeg vil dog gerne pointere, at det ikke bare er et medlemskartotek for foreningen, men alle informationerne og billederne fra slægtsbogen og grundlaget for en fremtidig elektronisk slægtsbog.

I efteråret nåede vi så vidt, at bestyrelsen kunne tage systemet i brug, og vi har nu adgang til en række funktioner, som vi har savnet siden vi i 2010 tog den første database i brug. F.eks. kunne man i det gamle system kun slå op på og lave lister over slægtninge, men i det nye kan vi også se partnere og bl.a. få deres fødselsdatoer og e-mail adresser. Vi kan også lagre mere end ét billede pr person, og det er blevet langt lettere at trække en liste med alle medlemmernes adresser til når vi skal udsende slægtsbladet. Endelig kan vi sætte en tidsgrænse på medlemskabet, så vi nu kan tillade f.eks. udenlandske medlemmer at betale for 5 år ad gangen, så de sparer bankgebyrer.

Vi arbejder stadig med yderligere funktioner, men af hensyn til foreningens pengekasse har vi besluttet max at bruge 10.000 om året de næste par år – med mindre vi kan få yderligere donationer fra Fonden eller fra medlemmerne.

Dette er også en af grundene til, at vi bliver nødt til at foreslå medlemskontingentet hævet med kr. 50 pr medlem. En anden grund er de kraftigt øgede udgifter til porto, som rammer os både ved udsendelsen af julekort og lykønskninger på runde fødselsdage og ved udsendelsen af Slægtsbladet. Sidste år, da Slægtsbladet vejede over 100 gram, kostede det 48 kr. at sende et Slægtsblad til en dansk adresse og 72 kr til udlandet. Da vi dog nu har et bestyrelsesmedlem boende i Tyskland, undersøgte vi, hvad det kostede at sende bladene derfra. Det viste sig at være ca. halv pris. Det kostede således 27 kr at sende et blad fra Hamborg til Lyngby, hvor det kostede 48 kr fra Hellerup.

Vi opdagede først dette, da jeg havde pakket halvdelen af bladene i kuverter, hvor der ikke indgik 'Danmark' i de danske adresser, men vi sparede 2000, - på at sende halvdelen af bladene fra Tyskland. Det kostede kun 450 kr at sende en pakke på 8 kg derned.

I fremtiden vil vi nok både sørge for at bladet holder sig under 100 gram og undersøge priserne fra Tyskland, før vi sender ud. Endvidere vil vi – når brevene kommer tilbage fordi modtageren er flyttet – gå over til at eftersende pr e-mail og ikke i et nyt brev, som vi hidtil har gjort. Vi har også drøftet, om vi helt skulle gå over til kun at sende bladet pr e-mail, men vi tror at det betyder en del – især for os over 50 – at få bladet fysisk.

Salget af Slægtsbogen fortsætter stille og roligt. Vi har pt 80 styk af Bind 1 og 64 styk af Bind 2 på lager. Der har endnu ikke været det store salg i den engelske version, men vi har heller ikke rigtig markedsført den endnu over for udenlandske slægtninge.

Vi har som sædvanligt holdt to bestyrelsesmøder i løbet af året. Anders fra Grønland deltager over computeren, men heldigvis har vi ham med fysisk i dag. Han står til daglig for at ekspedere ordrerne på slægtsbogen – nu sammen med Michelle, der sender de engelske bøger ud. Dem har vi ikke lagt på lageret, da det koster en del at have bøgerne liggende dér og vi får som nævnt kun ganske få ordrer på den engelske bog. Michelle har også overtaget arbejdet med at sende julekort og lykønskninger ud til medlemmerne. Marianne styrer medlemskartoteket og Jonathan styrer

regnskabet. Sophia er vores Webmaster, men hjælper også med andre ting som f.eks. udsendelse af slægtsbladet fra Tyskland. Endelig er Laura vores sekretær som tager referat fra vores møder.

Det var ordene – som jeg hermed overgiver til generalforsamlingen.

4) Forslag til ændring af vedtægter

Bestyrelsen fremsatte forslag om at forhøje medlemskontingentet for enkeltmedlemmer fra kr. 300,- til 350,- og for parmedlemmer fra 500,- til 600,-.

Forslaget blev enstemmigt vedtaget.

5) Valg af bestyrelsesmedlemmer

Følgende var på valg

Jacob (72-5112)
Jonathan (38-0222)
Marianne (69-2431)
Sophia (72-5321)
Michelle (72-D21)

Alle de opstillede blev valgt enstemmigt.

6) Valg af bestyrelsessuppleanter

Følgende var på valg:

Laura (69-24311)
Anders (38-8611)

De blev begge genvalgt enstemmigt.

7) Valg af revisor og revisorsuppleant

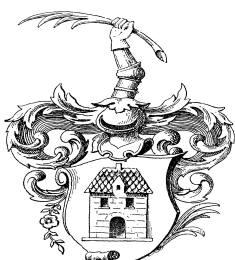
Følgende var på valg:

Claus (72-5122)
Suppleant Dorthe (22-1541)

De blev begge genvalgt enstemmigt.

8) Indkomne forslag

Ingen.

Slægtsmøde 2024

Slægtsmødet 2024 finder sted søndag den 5. maj på Landbrugsskolen Sjælland ved Roskilde. Denne skole er 'efterkommer' af Lyngby Landboskole som blev grundlagt af Jørgen Carl la Cour i [1870].

Skolen lå oprindeligt i Lyngby med ligger nu på ligger på Ledreborg Allé 50 uden for Roskilde.

Skolen flyttede til Roskilde i 1974 men tog statuen af Jørgen fra 1903 med til Roskilde.

Skolen er nu en del af Roskilde Tekniske Skole

På skolen kan man nu læse til både landmand, hestemanager og dyrepasser

Regnskab 2022

Resultatopgørelse 2022

INDTÆGTER	2022	2021
Ordinære indtægter		
Kontingent fra medlemmer	43.600	46.450
Ekstraordinære indbetalinger	54.585	1.000
Salg af Slægtsbog inkl. porto	4.160	65.288
Deltagerbetaling slægtsfest	18.295	0
I alt	<u>120.640</u>	<u>112.738</u>
Legatindtægter		
Margrethe & Johs. La Cours legat	7.000	7.000
Ekstraordinært legat M&J La Cours F.	50.000	50.000
I alt	<u>57.000</u>	<u>7.000</u>
Kapitalindtægter		
Renteindtægter	651	816
Kursreguleringer	-1.931	-836
I alt	<u>-1.280</u>	<u>-19</u>
Indtægter i alt	176.359	119.719
UDGIFTER		
Udgifter		
Trykning af Slægtsblad og Temablade	6.106	2.324
Bestyrelsesmøder og administration	2.720	0
Gaver og blomster	11.100	11.190
Porto, tryksager og hjemmeside	8.929	5.385
Bank, PBS- og depotgebyrer	2.553	2.116
Hjemmeside	648	0
Slægtsbog og distribution	93.648	65.899
Slægtsdatabase	272.374	0
Legatomkostninger	5.000	7.000
Udgifter i alt	461.416	93.914
Årets resultat	<u>-285.057</u>	<u>25.805</u>

Balance pr. 31. december 2022

AKTIVER	2022	2021
Likvide beholdninger		
Danske Bank	122.391	364.914
Depot, Realkredit Danmark (Slægtsf.)	9.116	12.322
Depot, Realkredit Danmark (H-Legat)	4.124	5.514
Likvide beholdninger i alt	<u>135.631</u>	<u>382.750</u>
Varebeholdninger		
Lager af Slægtsbøger 2020	0	39.570
Varebeholdninger i alt	<u>0</u>	<u>39.570</u>
Tilgodehavender		
Øvrige tilgodehavender	1.632	0
Tilgodehavender i alt	<u>1.632</u>	<u>0</u>
Aktiver i alt	<u>137.263</u>	<u>422.320</u>
PASSIVER		
Skyldige omkostninger (Udlæg kasserer)	405	405
Foreningskapital		
Overført overskud eller underskud		
Overført fra tidligere år	421.915	396.110
Overført af årets resultat	-285.057	25.805
Foreningskapital i alt	<u>136.858</u>	<u>421.915</u>
Passiver i alt	<u>137.263</u>	<u>422.320</u>

Revisorpåtegning

Som generalforsamlingsvalgt revisor har jeg revideret det af bestyrelsen aflagte regnskab for Foreningen Pierre Dornonville de la Cours Slægt for regnskabsåret afsluttet den 31. december 2022.

Det er min opfattelse, at regnskabet er aflagt i overensstemmelse med vedtægternes krav til regnskabsaflæggelsen.

Skødstrup, den 10. april 2023
Claus la Cour

Slægtsmødet på Frihedsmuseet

Årets slægtsmøde blev afholdt på det nye Frihedsmuseum i København, der åbnede i 2019, efter det gamle museum fra 1957 brændte i 2013. Det meste af museet ligger under jorden, kun billetsalget og museets café ligger over jorden.

Cafeen mindede lidt om noget fra en skole, men på trods af de rå betonvægge var der faktisk ret hyggeligt og en ganske god akustik. Vi havde fået at vide, at der var plads til 40, og vi havde faktisk fuldt hus—på et tidspunkt havde vi endda en venteliste på 5 personer, men p.g.a. et par afbud blev der plads til alle.

Vi startede med en let frokost bestående af frisklavet smørrebrød og mens folk tyggede af munden afholdt vi generalforsamlingen.

Efter formaliteterne var overstået fortalte Formanden om baggrunden for at mødet blev afholdt på Frihedsmuseet, nemlig at en masse slægtninge deltog i modstandsbevægelsen, nogle endda i ganske fremtrædende roller, og vores familie var repræsenteret oftere i bevægelsen end i befolkningen som helhed.

Vi har således oplysninger om, at 33 mandlige slægtninges deltog i modstandsbevægelsen i den ene eller anden rolle, og det udgør ca. 14% af de mandlige slægtninge, der var mellem 20 og 40 år ved 2. verdenskrigs udbrud.

Formanden havde som vanligt lavet et temablad, der blev omdelt til deltagerne.

Bladet gengav nogle af de spændende historier man kan læse om vores slægtninge i det arkivmateriale, der er tilgængeligt på Frihedsmuseets arkiv på internettet.

Familien tæller således både den tysk-kritiske forfatter Vilhelm Birkedal Barfod Dornonville de la Cour (69-9), sabotagelederen Erik Hoff Siegumfeldt

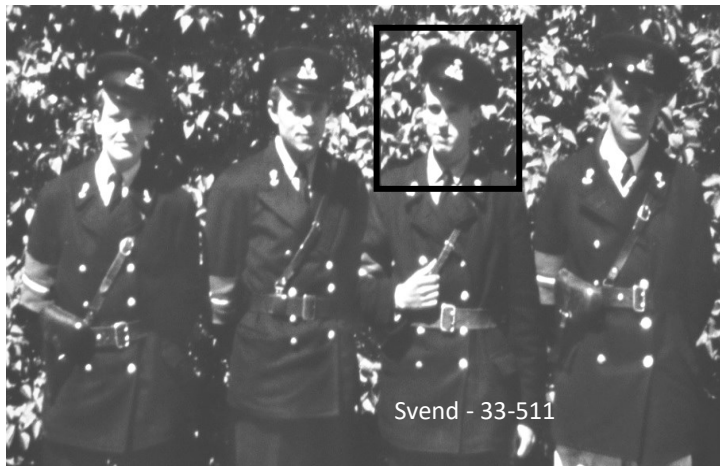
(67-39), den brutale modstandsmand Erik Crone (62-B2), der som den eneste blev dræbt under krigen, samt den meget fremtrædende leder af modstandsgruppen Holger Danske II, Jens Lillelund (78-32), der både deltog i bombeattentatet på Forum i august 1943 og på attentatforsøget på den norske stikker Hedvig Delbo - udført sammen med den kendte modstandsmand Flammen.

Billederne af 22 af vores modstandsslægtninge udgør midtersiderne af dette blad i stedet for et gruppebillede af deltagerne i slægtsmødet.

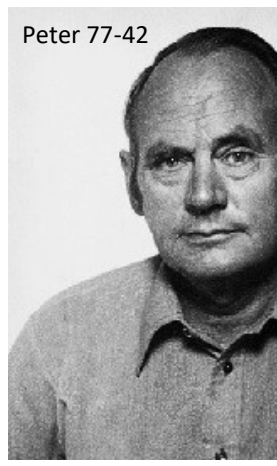

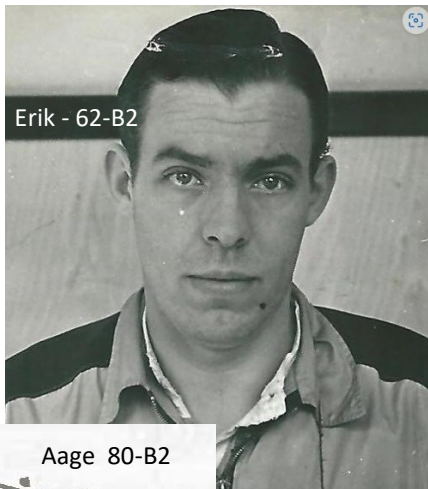
Jens - 78-32

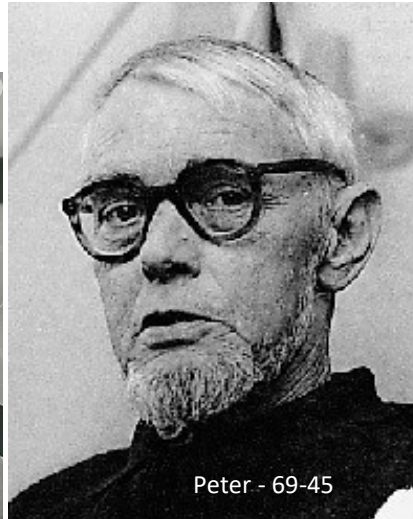
Svend - 33-511

Peter 77-42

Erik - 62-B2

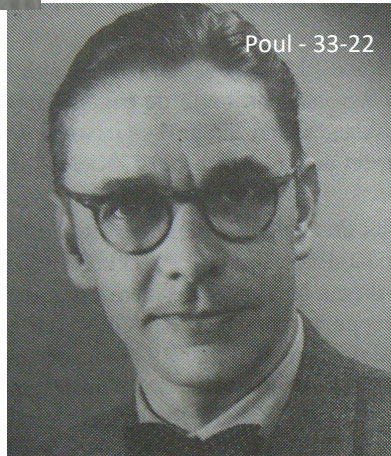
Peter - 69-45

Jens - 80-60

Aage 80-B2

Poul - 33-22

Paul - 69-33

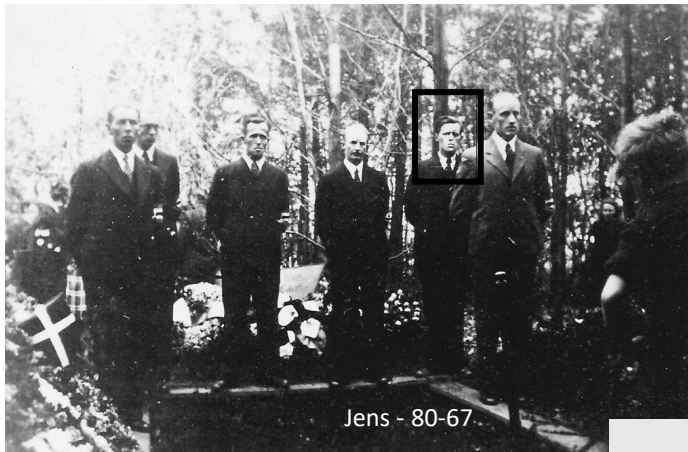

Erik - 67-39

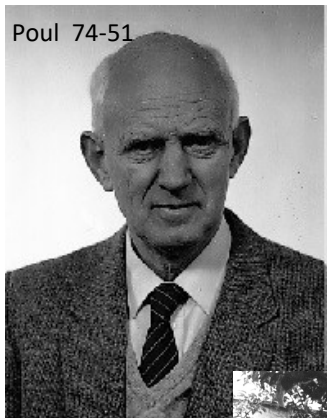

Poul 72-53

Jens - 80-67

Poul 74-51

Finn - 77-61

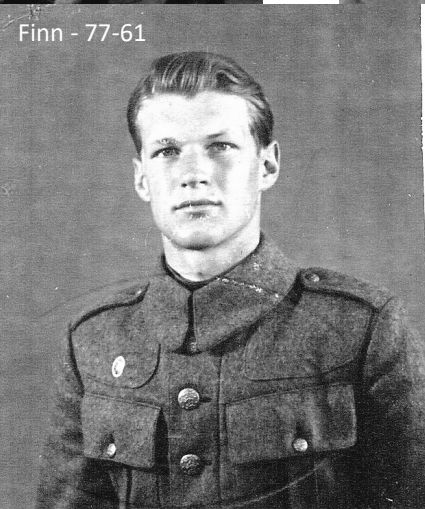
Richard 71-33

Knud 79-62

Helge - 89-11

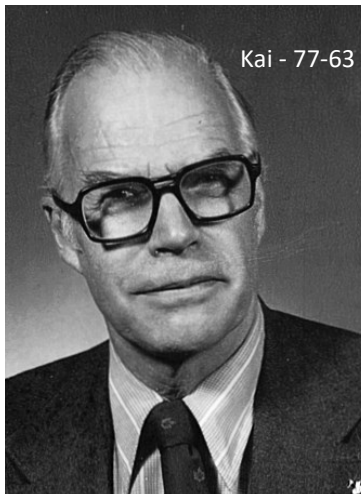
Christian 77-34

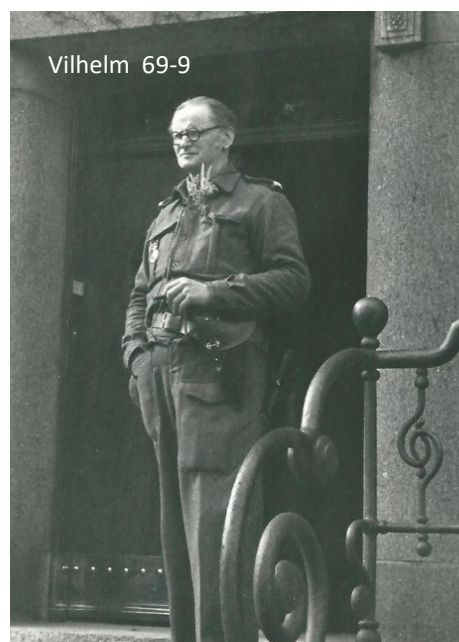
Bent 77-36

Jørgen - 23-352

Kai - 77-63

Vilhelm 69-9

Hele Frihedsmuseets udstilling ligger som nævnt under jorden. Udstillingen går kronologisk igennem krigen fra start til slut og dækker mange forskellige aspekter af livet under krigen og modstandsbevægelsens aktiviteter. Udstillingen er meget flot lavet med kombinationer af film, billeder, kulisser og ægte genstande fra perioden.

Vi blev delt op i to grupper af ca. 20 personer, der gik med hver sin guide rundt på museet. På billedet til højre er det video fra 9. april, hvor tyske fly stryger lavt hen over Københavns tage og kaster flyveblade ned.

Mange har nok set— bl.a. i Matador—disse flyveblade med overskriften OPROP! Og undret sig over, at tyskerne ikke havde nogen, der var bedre til dansk. Vores guide oplyste, at den samme tekst skulle bruges både i Danmark og Norge, og derfor var skrevet på en kombination af de to sprog.

De første par år af besættelsen forløb relativt fredeligt p.g.a. den danske samarbejds-politik og udstillingen handlede her derfor mest om danskernes levevilkår med bl.a. mørklægning og erstatningskaffe. I løbet af 1941 startede der så småt en aktivitet med illegale blade, hvor bl.a. vores slægtninge Jens Lillelund (78-32) samt far og søn Jacob Blicher Dornonville de la Cour (80-B) og Aage Dornonville de la Cour (80-B2) var aktive. Jacob var en af de kommunister, der blev anholdt da Tyskland i juni 1941 erklærede krig imod Sovjetunionen, men han var en af de heldige, der ikke blev anset som farlige, og blev løsladt igen efter kun 4 måneder.

Aage skriver i sin selvbiografi *Som jeg husker det*: "I foråret 1943—efter nederlaget ved Stalingrad—sluttede flere og flere op om modstanden mod regeringens samarbejde med tyskerne. Den illegale presse blomstrede og samtidig øgedes sabotagen mod virksomheder, der arbejdede med krigsvigtige leverancer til tyskerne."

Det var også i foråret 1943 at modstandsfolk begyndte at danne sabotagegrupper, der blev forsynet med våben og sprængstoffer ved nedkastninger fra engelske flyvere.

En af de slægtninge, der var med fra starten, var som nævnt Jens Lillelund, der den 24. august 1943 deltog i et sabotageangreb på Forum på Frederiksberg. På 70-årsdagen for denne aktion, der betegnes

som den største sabotageaktion under besættelsen, beskrev Jyllandsposten aktionen således: "Seks mænd nærmede sig ved middagstid den 24. august 1943 den store udstillingshal Forum på Frederiksberg i det besatte København. Fire af mændene tog

diskret opstilling uden for den store hal, heriblandt Jens Lillelund, mens de sidste to gik ind i bygningen iklædt stjålne håndværkeruniformer. De to falske håndværkere passede hallens inspektør og en kontrollør op.

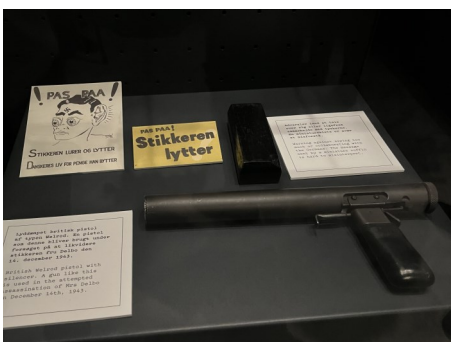
De seks mænd var medlemmer af sabotagegruppen Holger Danske, der var i gang med en veritabel sabotagebølge mod mål i København, der på den ene eller anden måde tjente den tyske besættelsesmagt. Et angreb på Forum skulle være kronen på værket. Forum var blevet valgt som mål af sabotagegruppen, fordi det nogle dage forinden var kommet den for øre, at op mod 2.000 tyske soldater skulle indkvarteres i hallen, og at opstillingen af køjesenge allerede var i gang.

De to sabotører inde i hallen lukkede efter at have fået kontrol over kontrollør og inspektør deres kollega på cykel ind i hallen. Med sig havde han en bombe på cirka 30 kg i en ølkasse - den næstbedste løsning, mente sabotørerne. De ville egentlig hellere have placeret sprængstof ved alle hallens søjler, men en

mangel på sprængsnor gjorde, at sabotørerne ikke kunne bringe alle bomberne til sprængning på én gang for maksimal effekt, hvorfor løsningen med en enkelt bombe blev valgt.

Ølkassen blev placeret midt i den store hal, og en af sabotørerne ventede ved bomben på signal til at tænde luntten. Imens fik de to medlemmer af hallens personale lov til at hente deres personlige ejendele under skarp bevogtning. Den nervøse sabotør kunne ikke følge med i, hvad der skete, og han mente på et tidspunkt at have hørt et signal om, at han kunne tænde luntten. Det gjorde han, dog uden at der rent faktisk var givet klarsignal, hvorfor halinspektøren og hans vogter "Tom" ikke nåede ud af hallen. En mur væltede efter den kraftige eksplosion ned over "Tom", der ikke var nået ud af hallen, mens inspektøren blev slynget omkuld. De kom dog begge ud af hallen, og "Tom" blev fragtet i hast fra stedet, først på en cykel og siden i en taxa."

I Frihedsmuseets udstilling indgår også en pistil magen til den, som Jens Lillelund brugte ved et berømt attantatforsøg i december 1943. Jens og hans kammerat, Svend Otto Nielsen med dæknavnet John boede hos hende en nat. Næste morgen, da de tog afsted på cykel, fulgte en gestapo-bil efter dem. Lillelund undslap, men John blev ramt af flere skud og arresteret.

Lillelund prøvede nogle dage efter flugten selv at likvidere Hedvig Delbo sammen med den kendte modstandsmand Flammen. Lillelund fortæller i et spændende radiointerview, der kan downloades på Frihedsmuseets hjemmeside: "Vi ville skyde hende med en lydæmpet pistol, hvad der var dumt, da den skal lades efter hvert skud, og træfsikkerheden er ringe. Da vi ringede på, lukkede en anden dame op.

Jeg spurgte efter Fru Delbo—med en stemme, der ikke har lydt særlig tillidsvækkende. Jeg så heller ikke for godt ud - var ikke vasket og barberet siden flugten og havde tilmed influenza, så sveden drev ned over mit ansigt. Da Fru Delbo kom frem fra stuen, gik hun et

skridt hen imod mig, standsede og så rædselsslagen ud. I det samme skød jeg, og hun udstødte et skrig og faldt om på gulvet. Jeg forsøgte at tage ladegreb og skyde igen, men pistolen strejkede. Flammen, som var lige så nervøs, trak i mig og sagde 'Kom nu, vi

må afsted. Hun er stendød!' Og så løb vi om i Nordre Frihavnsgade og kørte væk." Først dagen efter fik de fra kontakter i politiet at vide, at Hedvig Delbo ikke var død. Hun blev dog likvideret senere i krigen.

En anden aktivitet vores slægtninge deltog i, var jernbanesabotage. Dette deltog bl.a. Poul Erling la Cour (72-53) i. Om en af hans aktioner fortælles i et blad, der også kan downloades på Frihedsmuseets hjemmeside, hvordan de brugte såkaldte sprængblyanter til at tidsbestemme sprængningen. Når man klemte blyanten flad i de yderste 5 cm, trængte en væske ned til detonatoren, og efter noget tid udløste den så sprængningen. "Ved en tidligere aktion brugte vi samme metode, og en rød blyant. Det var dér, vi fandt ud af, at forsinkelsen kunne være meget længere i kulde. Vi havde anbragt en sprængladning om natten, men om morgenen var den endnu ikke gået af. Hver morgen kørte Ejner Sørensen, der arbejdede på banen, ud og kontrollerede, at alt var ok. Han opdagede sprængladningen og stationen anmeldte det til en tysk ingeniør, som skulle ordne den sag. Han blev rasende og ubehagelig, men sagde samtidig, at det var amatørarbejde—hvilket jo var sandt. Heldigt eller uheldigt—alt efter temperament—gik han lidt ind imellem buskene, og i det samme kom knaldet med ca. 10 timers forsinkelse. Den arme tysker blev svinet til af jord men fik kun enkelte skrammer."

Disse og mange tilsvarende historier kan læses i Temabladet om Slægtninge i Kamp for Danmark.

En beretning om krigens sidste år

af Poul la Cour Møller (74-51)

Sommeren 1944 fik jeg en dag en henvendelse om at deltage i modstandsbevægelsen. Ikke direkte i sabotagehandlinger. Jeg blev bedt om at danne en gruppe som kunne indgå i en større styrke, der kunne sættes ind mod det tyske militær ved krigens slutning. Det svarede jeg ja til og blev så lidt senere indkaldt til et møde i Egen forsamlingshus, hvor vi fik en nærmere redegørelse. Samme aften var der også et andet møde i Egen forsamlingshus, så da vi kom dertil, blev vi sorterede. Vi der skulle til modstandsmøde blev vist ind i et særligt lokale. Det var naturligvis ganske tåbeligt at kunne bære sig så tosset ad. Det gik også galt. Vi blev stukket til Gestapo. Nogen tid efter blev de første, der var med den aften hentet og sendt til Tyskland i koncentrationslejr. De fleste nåede at gå under jorden.

Sidst i oktober skulle vi have nogle nye folk på Bispegården d. 1. november, og dem ville jeg gerne have sat i gang, inden jeg gik under jorden. Det var jo da heller ikke sikkert, at Gestapo havde fået mit navn. Jeg valgte at vente til nogle dage ind i november. Jeg sov dog ikke på Bispegården om natten, men på posthuset i Ketting, hvor jeg havde fået et værelse. Der var nemlig også det ved det hele, at min kone Ingrid – som døde 1946 – ikke kunne holde ud at have mig hjemme om natten. Nerverne var helt på højkant, bare hun hørte en bil.

Den 5. november 1944 blev jeg ringet op om morgenen af en god ven, som havde set Gestapo køre ved Tandslet, de var altså på Als. For en sikkerheds skyld tog jeg min cykel og kørte ud i marken for at se til karlene, der var ved at tage roer op. Da jeg igen kørte tilbage der fra og var nået til porten for at svinge ind på gårdspladsen, kom der fra den modsatte side en bil med Vejlenummerplader. Jeg var straks klar over, det måtte være Gestapo og kørte derfor ikke ind, men fortsatte forbi dem og kørte ad Markvejen ned til Ketting Nor, hvor jeg skjulte mig i sivene.

Efter at have stået der så længe, at jeg kunne regne med, at Gestapo var kørt fra Bispegården, gik jeg op til Kallehus og spurgte, om jeg måtte blive der til Aften.

Jeg blev meget vel modtaget, og de gav så besked til min kone om at sende for-

karlen på cykel til Kallehus om aftenen medbringende det nødvendige for mig og køre med mig på cykel til Sønderborg og over broen. Var jeg først så langt, kunde jeg nok klare mig selv. Det var rart at have forkarlen til at køre lidt i forvejen så langt for at se, om vejen var fri.

Gestapo havde været inde på Bispegården og spørge efter mig først i stuehuset og senere i kostalden. Begge steder havde de svaret, at jeg var gået under jorden. Da opgav de heldigvis at finde mig.

Vinteren 1944-45 var jeg ikke hjemme. Jeg opholdt mig forskellige steder i Jylland og på Fyn. Jeg havde fået et falsk legitimationskort og arbejdede i nogen grad med at organisere modstandsgrupper.

Den 4. maj 1945 var jeg hos mine forældre i Mellerup ved Randers. Vi sad om aftenen d. 4. maj og hørte engelsk radio, BBC, da de klokken halv 9 om aftenen sagde, at tyskerne i Nordtyskland, Holland og Danmark havde overgivet sig kl. 8 morgen den 5. Mor udbrød: "Og jeg har jer alle 3 endnu!"

Foruden mor var vi min far og min broder Flemming i præstegården i Mellerup. Min far var ellers også under jorden. Ham havde Gestapo været efter i Mellerup sommeren 1944. Men da var han ikke hjemme, han var på foredragsrejse, så de fik ham ikke. Min broder Flemming var ham der hængte en sæk over hovedet på den lille hornblæser, da de danske nazister marcherede forbi.

Min broder og jeg bestemte, at vi omgående ville af sted syd på. Vi gjorde os klar og cyklede til Randers for at komme med et tog. Da vi kom til Randers var byen et jublende folkehav. Folk stimlede sammen om Niels Ebbesens statue, som de havde udsmykket. Efter nogen tid lykkedes det at få vore cykler indskrevet og få billet til Fredericia, toget gik ikke længere.

Vi kom til Fredericia om morgenen d. 5. Vi blev modtaget med "Slumre sødt i Slesvigs jord". Det var en meget stor oplevelse. Heldigvis var vore Cykler

kommet med toget sammen med os. Vi fik dem udleveret og begav os mod Rønshoved for Flemmings vedkommende og til Ketting for mit.

Da vi havde kørt nogle km., mødte vi noget af krigens rædsler. I grøfterne langs med landevejens begge sider lå der krigsmateriel og døde heste fra englændernes flyangreb på tyske kolonner, som var blevet angrebet en dag før. Det gjorde et uhyggeligt indtryk.

Det gik godt for mig ind til lige før, jeg skulle dreje ind i Ketting by. Da kommer en bus med frihedskæmpere, der havde været ude for at hente folk, der havde været på nazisternes side og nu skulle spærres inde. I samme øjeblik jeg fik øje på dem, kom der en tysk militærbil med soldater, der kørte om foran bussen samtidig med, at de gav tegn til, at bussen skulle standse og overgive sig.

Nogle frihedskæmpere sprang ud af bussen og om bag ved den samtidig med, at de gjorde deres skydevåben klare. Men de tyske soldater var ikke nervøse, de gik mod bussen i spredt orden og med deres våben skydeklare samtidig med, at de gjorde frihedskæmpere begribelige, at de skulle overgive sig. Imidlertid kom der endnu en tysk militærbil bag ind på bussen, så var der blevet skyderi, var bussen kommet i dobbelt ild. Da de tyske soldater nu havde bevist, at det endnu var dem, der havde magten, kørte de igen og lod bussen fortsætte. Det var en grim overraskelse for mig. Det bevirkede, at jeg dagen efter meldte min hjemkomst til modstandsbevægelsen, som også straks gjorde brug af mig. Så snart denne episode med bussen var overstået, kørte jeg så ind i Ketting.

Man kan vist godt forstå glæden var stor. Det var dejligt igen at være hjemme hos familien og en flok gode medhjælpere, der havde klaret bedriften på bedste måde. Erik Nissen var med blandt den flok, og han kan bevidne, at jeg måtte fortsætte med at trække på dem sommeren 1945, hvor jeg meget at tiden ikke var hjemme, men optaget af vagttjeneste med mere, som man brugte frihedskæmperne til.

Giv Slægtsbogen som Julegave

*Vi har stadig Slægtsbogen 2020 på lager,
men der er ikke så mange tilbage.*

Giv et sæt til børn eller børnebørn: 495,- plus porto

Eller Bind 1 på Engelsk til en udenlandsk slægtning: 250,- plus porto

FARVEQUIZ

Gæt fra hvilket billede her i bladet, jeg har taget **denne farve**, som også er brugt som årets cover-farve, og så kan du vinde gratis deltagelse til Slægtsmødet 2024

Send svaret på mail: Bestyrelsen@pierrelacour.dk senest 1. januar 2024

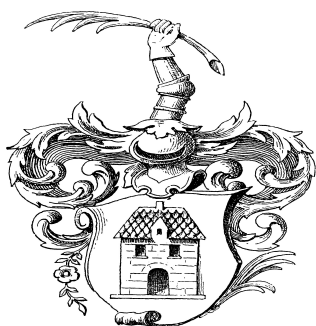
(Hvis der er flere rigtige svar, trækker vi lod)

Medlemskab

Husk at børn og unge automatisk er medlemmer i kraft af deres forældres medlemskab indtil de fylder **20 år**.

Derefter skal de selv meldes ind.

For modtage et legat skal man have været medlem uafbrudt i mindst 3 år.

Slægtsmøde 2024

*Afholdes
søndag den 5. maj
på
Landbrugsskolen
Sjælland
ved Roskilde*

Bestyrelsen for Foreningen Pierre la Cours Slægt

Formand og redaktør

Jacob V. la Cour 72-5112
Tuborg Havnepark 12, 5. th
2900 Hellerup
Telefon 27 29 78 47
Jacob.la.Cour@mail.dk

Kasserer

Jonathan D. de la Cour 38-0222
Bygdevej 7
2830 Virum
Telefon 40 35 28 49
Jon@than.dk

Sekretær

Laura Skov Knudsen 69-24311
Halldór Laxness Vej 3
2300 København S
lauraby@hotmail.com

Websiteansvarlig

Sophia Elisabeth la Cour 72-5321
Eckerkamp 30b
D – 22391 Hamburg
Tyskland
sophiaelacour@gmail.com

Medlemsansvarlig

Marianne Bytoft 69-2431
Skottegården 20, st. th
2700 Kastrup
Telefon 25 85 25 47
Mariannebytoft@hotmail.com

Gaveansvarlig

Michelle la Cour 72-D21
Sandbjergvej 35
2950 Vedbæk
Telefon 50 10 30 56
lacour@live.com

Suppleant

Anders la Cour Vahl 38-8611
Qunguleq 6B
3905 Nuussuaq
Alacour.vahl@gmail.com

Fra venstre: Jacob, Jonathan, Sophia, Marianne, Laura, Anders og Michelle